

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

bat: & nō sinebat loqui dæmonia, quod ipsum nossent, Et mane
 multa adhuc nocte cū surrexisset egressus est, & abiit Iesus in de-
 sertū locū, ibiq; orabat, & psecutus est eum Simon, & qui cū illo
 erant, & cū inuenissent eū, dicūt ei: Oēs te querūt. Et ait illis: Ea-
 mus in proximos vicos, vt & ibi prædicem: In hoc em̄ egressus
 sum. Et prædicabat in synagogis eorū, & in tota Galilæa, & dæ-
 monia eiiciebat. Et venit ad eū leprosus deprecans eū, eiq; ad ge-
 nua accidens, ac dicens illi: Si vis potes me mundare. Iesus autē
 misertus, p̄tensa manu, tetigit illū, & dicit ei: Volo, mundus esto
 Et cū dixisset, statim discessit ab eolepra, & mūdatus est: Et com-
 minatus ei, statim emisit illū, dicitq; ei: Vide ne cui quicq; dicas,
 sed abi te ipsum ostende principi sacerdotū, & offeret p̄ emūdatiōe
 tui, quæ præcepit Moses in testimoniū illis. At ille egressus cœ-
 pit prædicare multa, & diuulgare sermonē, ita vt iam non posset
 Iesus manifeste introire in ciuitatē, sed foris in desertis locis erat,
 & veniebant ad eum vndiq;

¶ CAPVT. II.

T iterum intrauit Capernaū post dies aliquot, & au-
 ditum est quod in domo esset, & protinus congrega-
 ti sunt multi, adeo vt iam nō caperēt eos, nec illa loca
 quæ erant circa ianuā, & loquebat̄ eis sermonē. Et venient ad eū
 ferentes paralyticū, qui a quatuor portabā: & cū nō possent ap-
 propinquare illi p̄ turba, nudauerunt tectū ædiū in quib⁹ erat,
 profossoq; tecto funibus demittunt grabatū, in quo paralyticus
 decūbebat. Cum aut̄ vidisset Iesus fidē illorū, ait paralytico: Fili,
 H ij

remittant tibi peccata tua. Erāt autē illic quidā de scribis sedētes,
 & cogitantes in cordibus suis. Quid hic sic loquit̄ blasphemias?
 Quis potest remittere peccata, nisi solus deus? Et protinus ubi
 cognouisset Iesus spiritu suo, quod sic cogitarent intra sese, dicit
 illis: Quid ista cogitatis in cordibus vestris? Vtrū est facilius di-
 cere paralytico, remittant tibi peccata, an dicere, surge & tolle gra-
 batū tuū & ambula? Vt autē sciatis quod filius hominis habet pote-
 statem in terra remittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico, surge
 ac tolle grabatū tuū, & abi in domū tuā. Et statim surrexit, sub-
 latoq; grabato egressus est in conspectu omnīū, adeo ut stupe-
 rent omēs & glorificarent deū, dicentes: Nunquā sic vidimus. Et
 egressus est rursus ad mare, omīscq; turba veniebat ad eū, ac doce-
 bat eos. Et cū præteriret Iesus vidit Leui Alphæi filium, sedentē
 ad teloneū, & ait illi: Sequere me. Isq; surgens secutus est eum. Et
 factū est, cū accūberet in domo illi⁹, multi etiā publicani & pec-
 catores simul discūbebant cū Iesu & discipulis ei⁹. erant em̄ mul-
 ti qui secuti fuerant eū. Et scribæ ac pharisæi cū vidiissent eū capi-
 entē cibū cū publicanis & peccatoribus, dicebāt discipulis eius:
 Quid est, qđ cū publicanis & pctōrib⁹ edit ac bibit? Hoc audito
 Iesus, ait illis: Nō opushnt q̄ valent, medico, sed qui male habēt.
 Nō veni ad vocandū iustos, sed peccatores ad pœnitentiā. Et di-
 scipuli Ioannis ac pharisæorū ieiunabant, veniuntq; & dicunt il-
 li: Quare discipuli Ioannis & pharisæorū ieiunant, tui autē disci-
 puli nō ieiunant? Et ait illis Iesus: Num pnt filij thalami nuptia-
 lis, in quo cū illis sponsus est, ieiunare? Quādiu habēt secū spon-

MARCVM. **FO. XXXIX.**

sum, nō possunt ieiunare. Venient autē dies, cū auferet ab eis spon-
sus, & tunc ieiunabunt in illis diebus. Et nemo assumentū panni
rudis assuit vestimento veteri, alioquin aufert supplementū eius
nouū a veteri, & peior scissura fit. Et nemo mittit vinū mustum
in vtres veteres, alioqui dirumpit vinū mustū vtres, & vinum ef-
fundit, & vtres pereunt, sed vinū mustū in vtres nouos mitti de-
bet. Et accidit, vt transfret sabbatis per segetes, & coeperunt disci-
puli eius inter viā vellere spicas, & pharisæi dicebant ei, ecce cur
faciunt sabbatis, quod non licet? Et ipse ait illis: Nunquā legistis
quid fecerit Dauid, cū opus haberet, & esuriret ipse & qui cū eo
erant? quomodo ingressus sit in domū dei sub Abiathar princi-
pe sacerdotū, & panes propositionis comederit, quos non licet
edere nisi sacerdotibus: & dederit etiā ihs qui secū erant? Et dice-
bat illis: Sabbatū propter hominē factū est, non hō propter sab-
batum. Itaq; dñs est filius hominis etiam sabbati.

¶ **CAPVT. III.**

T introiuit iterū in synagogā, & erat ibi homo arefa-
ctam habens manū: & obseruabant eum, an sabbatis
sanaturus esset eū, vt accusarent illū. Et ait homi, hñcti
manū arefactā: Surge in mediū. Et dicit illis: Vtrū licet sabbatis
benefacere, an malefacere? animam seruare, an occidere? At illi
tacebāt. Et cū circūspexisset eos cū iracūdia, cōdolescēs sup cecita-
te cordis eorū, dicit hoī: Extēde manū tuā: & extendit: & restitū-
ta est manū illius sana, vt altera. Egressi vero pharisæi, statim vna
cū Herodianis consiliū inibant aduersus eū, vt illū perderent. *Ie-*
H iij